

UOHSX00AJJEI

PŘESEDÁ ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0120/2017/VZ-30111/2017/323/EBr

Brno 17. října 2017

V řízení o rozkladu ze dne 31. 7. 2017, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne zadavatelem –

- **Ředitelství silnic a dálnic ČR, příspěvková organizace**, IČO 65993390, se sídlem Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha,

proti výrokům II., III. a IV. rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0167/2017/VZ-20887/2017/541/PDz ze dne 17. 7. 2017 vydanému ve správním řízení zahájeném dne 28. 4. 2017 na návrh navrhovatele – účastníky sdružení „AASII_I/16 Slaný – Velvary, SD“:

- **SAMSON PRAHA, spol. s r.o.**, IČO 48539589, se sídlem Týnská 622/17, 110 00 Praha 1,
- **AE DOZORING, s.r.o.**, IČO 44403224, se sídlem Somolického 1/B, 811 06 Bratislava, Slovenská republika,
- **Amberg Engineering Slovakia, s.r.o.**, IČO 35860073, se sídlem Somolického 1/B, 811 06 Bratislava, Slovenská republika,
- **INFRAPROJEKT s.r.o.**, IČO 04476476, se sídlem Nezamyslova 2801/26, 615 00 Brno,
- **Inženýring dopravních staveb a.s.**, IČO 27923673, se sídlem Na Moráni 360/3, 128 00 Praha 2,

kteří dne 11. 11. 2016 uzavřeli podle § 2716 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, za účelem podání společné žádosti o účast a nabídky smlouvu o společnosti, ve znění dodatku č. 1 ke smlouvě o společnosti ze dne 27. 4. 2017, ve správním řízení zastoupeni na základě plné moci

ze dne 27. 4. 2017 společností SAMSON PRAHA, spol. s r.o., IČO 48539589, se sídlem Týnská 622/17, 110 00 Praha 1,

ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných ve veřejné zakázce „**I/16 Slaný – Velvary, stavební dozor**“ zadávané v užším řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 29. 9. 2016 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 30. 9. 2016 pod ev. č. 644997, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 5. 10. 2016 pod ev. č. 2016/S 192-346465,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0167/2017/VZ-20887/2017/541/PDz ze dne 17. 7. 2017 ve výrocích II., III. a IV.

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Ředitelství silnic a dálnic ČR, příspěvková organizace, IČO 65993390, se sídlem Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha, (dále jen „**zadavatel**“) zahájil podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „**zákon**“¹) zadávací řízení na veřejnou zakázku s názvem „**I/16 Slaný – Velvary, stavební dozor**“ zadávanou v užším řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 29. 9. 2016 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 30. 9. 2016, pod ev. č. 644997, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 5. 10. 2016, pod ev. č. 2016/S 192-346465 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Předmětem veřejné zakázky je podle bodu 1.1 kvalifikační dokumentace pro užší řízení, část A – obecná ustanovení a požadavky zadavatele na prokázání kvalifikace (dále jen „**kvalifikační dokumentace**“) výkon stavebního dozoru včetně výkonu koordinátora BOZP na stavbě „**I/16 Slaný – Velvary**“ v souladu s Metodickým pokynem MD ČR – Výkon stavebního dozoru na stavbách pozemních komunikací MD-OPK č. j. 254/06-120-RS/2 ze dne 26. 4. 2006, s účinností od 1. 5. 2006, ve znění Dodatku č. 1 MD-OSI, č. j. 999/09-910-IPK/1 ze dne 17. 12. 2009, s účinností od 1. 1. 2010 a ve znění změny č. 1, č. j. 45/2014-120-TN/1 ze dne 25. 6. 2014, změny č. 2, č. j. 112/2014-120-TN/1 ze dne 5. 11. 2014 a změny č. 3

¹ Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ustanovení § 26 zákona v návaznosti na ustanovení § 158 odst. 1 a 2 zákona, podle tohoto znění se posuzují úkony zadavatele a uchazečů v zadávacím řízení. Zákon č. 134/2016 Sb. o zadávání veřejných zakázek se nepoužije s ohledem na ustanovení § 273 odst. 1 tohoto zákona.

č. j. 85/2016-120-TN/1 ze dne 8. 3. 2016, v platném znění, přičemž součástí předmětu plnění je rovněž technická pomoc zadavateli v rámci blíže specifikovaných činností.

3. Z bodu 1.2 kvalifikační dokumentace vyplývá, že zadavatel stanovil předpokládanou hodnotu veřejné zakázky ve výši 55 000 000,- Kč bez DPH.
4. V čl. 3.7.1, bodu 10 kvalifikační dokumentace zadavatel požadoval prokázání splnění kvalifikačních předpokladů u 2 osob poskytujících služby v oboru produktovody, a to jednou osobou na pozici „asistent specialista trubní vedení“ a jednou osobou na pozici „expert v oboru produktovody“.
5. V čl. 3.7.1, bodu 10 písm. a) kvalifikační dokumentace zadavatel za účelem prokázání splnění kvalifikačních předpokladů u osoby asistenta specialisty trubního vedení požadoval: *„(i) vysokoškolské vzdělání technického směru, (ii) minimálně 5 let prokazatelné praxe v oboru stavebnictví, z toho minimálně 2 roky praxe ve výkonu stavebního dozoru, (iii) prokazatelnou praxi při realizaci minimálně jedné zakázky spočívající ve výkonu stavebního dozoru (část stavební objekty trubních vedení) na stavbě čtyřpruhové pozemní komunikace (dálnice I a/nebo II třídy nebo čtyřpruhové pozemní komunikace v intra nebo extravilánu) nebo dvoupruhové pozemní komunikace realizované podle smluvních podmínek FIDIC ve finančním objemu celkových stavebních nákladů této stavby minimálně 500 000 000,- Kč bez DPH, (iv) existenci pracovního či obdobného poměru u dodavatele, (v) autorizaci v oboru stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství a/nebo Oprávnění MD stupeň II skupinu odbornosti trubní vedení.“*
6. Ze žádosti o účast uchazeče – sdružení „AASII_I/16 Slaný – Velvary, SD“, jehož účastníky jsou:
 - SAMSON PRAHA, spol. s r.o., IČO 48539589, se sídlem Týnská 622/17, 110 00 Praha 1 (dále jen „společnost SAMSON PRAHA, spol. s r.o.“),
 - AE DOZORING, s.r.o., IČO 44403224, se sídlem Somolického 1/B, 811 06 Bratislava, Slovenská republika,
 - Amberg Engineering Slovakia, s.r.o., IČO 35860073, se sídlem Somolického 1/B, 811 06 Bratislava, Slovenská republika,
 - INFRAPROJEKT s.r.o., IČO 04476476, se sídlem Nezamyslova 2801/26, 615 00 Brno,
 - Inženýring dopravních staveb a.s., IČO 27923673, se sídlem Na Moráni 360/3, 128 00 Praha 2,kteří dne 11. 11. 2016 uzavřeli podle § 2716 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, za účelem podání společné žádosti o účast a nabídky smlouvu o společnosti, ve znění dodatku č. 1 ke smlouvě o společnosti ze dne 27. 4. 2017, ve správním řízení zastoupeni na základě plné moci ze dne 27. 4. 2017 společností SAMSON PRAHA, spol. s r.o. (dále jen „**navrhovatel**“) – vyplývá, že navrhovatel prokazoval splnění kvalifikačních předpokladů osoby na pozici „asistent specialista trubní vedení“ nad rámec požadavků zadavatele prostřednictvím 2 osob, konkrétně Ing. Vladimírem Verešem a Ing. Martinem Langem.
7. Z oznámení rozhodnutí zadavatele o vyloučení zájemce ze zadávacího řízení veřejné zakázky ze dne 20. 3. 2017 (dále jen „**rozhodnutí o vyloučení**“) vyplývá, že zadavatel po posouzení žádosti o účast navrhovatele a jeho dokladů k prokázání splnění kvalifikace rozhodl o vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení na veřejnou zakázku.

8. Proti výše citovanému rozhodnutí o vyloučení podal navrhovatel námitky. Zadavatel po přezkoumání oprávněnosti podaných námitek navrhovatelem těmto pro nedůvodnost nevyhověl. Vzhledem k tomu, že se navrhovatel s tímto rozhodnutím zadavatele neztotožnil a nadále se domníval, že zadavatel nepostupoval v souladu se zákonem, podal dne 28. 4. 2017 návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele (dále jen „návrh“) u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), jakožto orgánu příslušnému podle § 112 zákona k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek.

II. Napadené rozhodnutí

9. Dne 17. 7. 2017 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0167/2017/VZ-20887/2017/541/PDz (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), v jehož výroku I. konstatoval, že se návrh navrhovatele v části směřující proti oprávněnosti jeho vyloučení z účasti v zadávacím řízení na veřejnou zakázku z důvodu neprokázání splnění technického kvalifikačního předpokladu stanoveného v čl. 3.7.1., bodu 10, písm. a) kvalifikační dokumentace pro osobu na pozici „asistent specialista trubní vedení“ prostřednictvím dokladů Ing. Martina Langa, podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona zamítá, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření. Ve výroku II. Úřad konstatoval, že zadavatel nedodržel v zadávacím řízení na veřejnou zakázku postup stanovený v § 60 odst. 1 v návaznosti na § 6 odst. 1 zákona tím, že vyloučil navrhovatele z účasti v zadávacím řízení na veřejnou zakázku, přičemž v rozhodnutí o vyloučení jako důvod uvedl, že doklad Ing. Vladimíra Vereše nazvaný jako „*Osvedčenie o vykonaní odbornej skúšky vydané Slovenskou komorou stavebných inžinierov pro činnosť stavebný dozor s odborným zameraním Pozemné stavby, Inžinierske stavby*“, kterým jmenovaný navrhovatel prokazoval splnění technického kvalifikačního předpokladu stanoveného v čl. 3.7.1, bodu 10 písm. a) kvalifikační dokumentace pro osobu na pozici „*asistent specialista trubní vedení*“, nemohl být uznán jako rovnocenný zahraniční doklad, neboť se nejedná o autorizaci v oboru stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství dle zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, v platném znění (dále jen „**autorizační zákon**“), a tamtéž následně uvedl, že citovaný doklad nemůže být uznán jako rovnocenný zahraniční doklad, neboť se nejedná o autorizaci v oboru dopravní stavby dle autorizačního zákona, přičemž v rozhodnutí o vyloučení současně dále uvedl, že citovaný doklad není možné uznat jako rovnocenný zahraniční doklad, neboť neopravňuje jeho držitele k výkonu projektových prací, ačkoliv výkon projektových prací není součástí předmětu plnění veřejné zakázky, čímž se stalo rozhodnutí zadavatele o vyloučení vnitřně rozporné a postup zadavatele v souvislosti s vyloučením navrhovatele ze zadávacího řízení na veřejnou zakázku netransparentní, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy. Jako opatření k nápravě Úřad výrokem III. napadeného rozhodnutí zrušil úkon zadavatele ze dne 20. 3. 2017 spočívající ve vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení na veřejnou zakázku a všechny následné úkony učiněné v zadávacím řízení na veřejnou zakázku. Výrokem IV. Úřad uložil zadavateli uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč.
10. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že co se týká prokázání splnění kvalifikačních předpokladů na pozici „asistent specialista trubní vedení“ osoby Ing. Martina Langa, tento nesplňoval požadavek na prokazatelnou praxi při realizaci minimálně jedné zakázky spočívající ve výkonu stavebního dozoru na stavbě čtyřpruhové pozemní

komunikace nebo dvoupruhové pozemní komunikace realizované podle smluvních podmínek FIDIC ve finančním objemu celkových stavebních nákladů této stavby minimálně 500 000 000 Kč bez DPH.

11. Co se týká výroku II. napadeného rozhodnutí, zde se Úřad zabýval otázkou oprávněnosti vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení na veřejnou zakázku z důvodu neprokázání splnění kvalifikačních předpokladů prostřednictvím dokladů Ing. Vladimíra Vereše. V této souvislosti Úřad uvedl, že je zapotřebí vycházet výlučně z argumentace zadavatele obsažené v odůvodnění rozhodnutí o vyloučení. V předmětném rozhodnutí o vyloučení zadavatel uvedl, že doklad „*Osvědčenie o vykonání skúšky odbornej spôsobilosti*“ (dále jen „**předmětný doklad**“) nemohl být uznán jako rovnocenný zahraniční doklad, neboť se nejedná o autorizaci v oboru stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství vydanou dle autorizačního zákona. Tamtéž však zadavatel rozdílně uvedl, že navrhovatel u Ing. Vladimíra Vereše nedoložil doklad, který by bylo možné uznat jako rovnocennou autorizaci v oboru dopravní stavby dle autorizačního zákona. K tomu Úřad uvedl, že není zřejmé, jaký doklad zadavatel ve skutečnosti považoval za rovnocenný zahraniční doklad, když nejprve za takový doklad považoval autorizaci v oboru stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství a následně chtěl „rovnocennou autorizaci“ ve zcela odlišném oboru (dopravní stavby), který současně ani neuvedl ve svých požadavcích na technické kvalifikační předpoklady uvedených v čl. 3.7.1., bodu 10, písm. a) kvalifikační dokumentace.
12. Mimo výše uvedené však zadavatel dále v rozhodnutí o vyloučení uvedl, že předmětný doklad není rovnocenným zahraničním dokladem opravňujícím jeho držitele k výkonu projektových prací. K tomuto tvrzení Úřad uvedl, že výkon projektových prací nebyl součástí předmětu plnění veřejné zakázky. V důsledku této skutečnosti pak bylo nutné argumentaci uvedenou v rozhodnutí o vyloučení označit jakožto porušující zásadu transparentnosti, neboť nebylo zřejmé, z jakého důvodu je nezbytné, aby předmětný doklad musel jeho držitele opravňovat k výkonu projektových prací.
13. Úřad dále konstatoval, že jedním z případů, kdy je úkon zadavatele zatížen vadou nepřezkoumatelnosti, v důsledku čehož je postup zadavatele v zadávacím řízení nutné vnímat jako nesplňující zásadu transparentnosti, může být i vnitřní rozpornost informací obsažených v daném úkonu zadavatele. Zadavatel by tedy v odůvodnění svého rozhodnutí o vyloučení některého z uchazečů ze zadávacího řízení na veřejnou zakázku měl dle Úřadu jednoznačně, srozumitelně, přehledně a zpětně přezkoumatelně vysvětlit, co bylo důvodem pro vyloučení daného uchazeče. Dle Úřadu tedy nelze akceptovat argumentaci zadavatele vzbuzující pochybnosti, co bylo skutečným důvodem vedoucím zadavatele k vyloučení navrhovatele, resp. jaké doklady by měl navrhovatel předložit, aby je zadavatel uznal za účelem prokázání splnění kvalifikačních předpokladů. Stejně tak je dle Úřadu nepřijatelná argumentace zadavatele, kdy odůvodňuje vyloučení některého z uchazečů neuznatelností dokladů prokazujících splnění kvalifikace z toho důvodu, že tyto doklady neopravňují jejich držitele k činnostem, jež ani sám zadavatel v zadávacích podmínkách nepoptával a nejsou tak součástí předmětu plnění veřejné zakázky.
14. S ohledem na výše uvedené tak Úřad v závěru odůvodnění výroku II. napadeného rozhodnutí uvedl, že nepředjímá, zda byl předmětný doklad způsobilý prokázat splnění zadavatelem nastavených kvalifikačních předpokladů, jelikož úkon zadavatele spočívající ve vyloučení

navrhovatele z účasti v zadávacím řízení na veřejnou zakázku je zatížen vadou nepřezkoumatelnosti.

15. V rámci odůvodnění výroku III. napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že zadavatel pochybil při úkonu spočívajícím ve vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení na veřejnou zakázku. V šetřeném případě tedy nebylo nutné rušit celé zadávací řízení. Nápravu bylo možno zjednat tím, že bude zrušen úkon zadavatele ze dne 20. 3. 2017 spočívající ve vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení na veřejnou zakázku a všechny následné úkony zadavatele učiněné v předmětném zadávacím řízení. V závěru odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že vzhledem k tomu, že tímto rozhodnutím došlo ke zrušení jednotlivého úkonu zadavatele, rozhodl Úřad o uložení povinnosti zadavatele uhradit náklady řízení.

III. Rozklad zadavatele

16. Dne 31. 7. 2017 obdržel Úřad rozklad zadavatele z téhož dne proti výroku II., III. a IV. napadeného rozhodnutí. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 17. 7. 2017. Zadavatel podal rozklad v zákonné lhůtě.

IV. Námitky rozkladu

17. Zadavatel podává proti výrokům II., III. a IV. napadeného rozhodnutí rozklad, když má za to, že tyto jsou v rozporu s právními předpisy.
18. Zadavatel se v rozkladu nejprve zabývá nepřezkoumatelností rozhodnutí o vyloučení v důsledku jeho vnitřní rozpornosti zmíněné zejména v bodě 112 odůvodnění napadeného rozhodnutí. V rámci této námítky zadavatel uvádí, že se jedná o zcela zřejmou chybu v psaní, která vznikla při přípravě více rozhodnutí o vyloučení ze stejného důvodu, tj. při nedoložení rovnocenného dokladu, který se však týkal jiného oboru. V nyní projednávaném případě bylo třeba doložit autorizaci v oboru stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství a v jiném případě zase autorizaci v oboru dopravní stavby. Dle zadavatele je tak z kontextu odůvodnění zcela zřejmé, že se jedná pouze o chybu v psaní, která neměla na srozumitelnost důvodů vyloučení jakýkoliv vliv.
19. Dále zadavatel v rozkladu brojí proti závěru Úřadu rozebranému zejména v bodech 113 a násl. odůvodnění napadeného rozhodnutí. Konkrétně zadavatel uvádí, že splnění příslušného technického kvalifikačního předpokladu, pokud jde o příslušnou odbornou způsobilost člena realizačního týmu, bylo možno prokázat doložením buď oprávnění k výkonu stavebního dozoru na stavbách pozemních komunikací, vydané Ministerstvem dopravy ČR (dále jen „**Oprávnění MD**“) nebo alternativně autorizací podle autorizačního zákona. Jak z kvalifikační dokumentace, tak z rozhodnutí o vyloučení je dále dle zadavatele zcela zřejmé, že k Oprávnění MD neexistuje žádný zahraniční ekvivalent, a tudíž lze zahraničním dokladem v rámci prokazování kvalifikace nahradit pouze autorizaci dle autorizačního zákona. Ta však dle zadavatele opravňuje držitele mimo jiné zejména k výkonu projektových prací, přičemž musí i rovnocenný zahraniční doklad, který má autorizaci podle autorizačního zákona opravňovat držitele k výkonu projektových prací. Zadavatel tak má za to, že požadavek, aby zahraniční ekvivalent dokladu, kterým se prokazuje splnění technického kvalifikačního předpokladu, opravňoval jeho držitele k výkonu projektových prací, nemá v daném případě souvislost s předmětem plnění veřejné zakázky.

20. Předmětný doklad tak nemohl být dle zadavatele považován za rovnocenný zahraniční doklad z toho důvodu, že by nemohl být příslušným uznávacím orgánem uznán jako rovnocenný k autorizaci dle autorizačního zákona a jeho držitel by tak nemohl být zapsán na základě uznávacího procesu do příslušného seznamu oprávněných osob a vykonávat tak činnosti, ke kterým jsou oprávněni držitelé autorizace dle autorizačního zákona.
21. Závěrem svého rozkladu zadavatel uvádí, že s ohledem na to, že dodržel postup stanovený zákonem, nejsou zde dány důvody pro uložení jakéhokoliv nápravného opatření, stejně jako pro uložení povinnosti uhradit náklady řízení. Výroky III. a IV. napadeného rozhodnutí jsou tak dle zadavatele v rozporu s právními předpisy.

Závěr rozkladu

22. Zadavatel s ohledem na skutečnosti uvedené v rozkladu navrhuje, aby předseda Úřadu výrok II., výrok III. a výrok IV. napadeného rozhodnutí zrušil a v souladu s § 118 odst. 5 zákona zamítl návrh navrhovatele na přezkoumání úkonů zadavatele.

V. Řízení o rozkladu

23. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Vyjádření navrhovatele k podanému rozkladu zadavatele

24. Dne 14. 8. 2017 bylo Úřadu doručeno vyjádření navrhovatele k podanému rozkladu zadavatele, v němž se navrhovatel plně ztotožnil se závěry Úřadu uvedenými v napadeném rozhodnutí a rozklad zadavatele označil za poměrně stěžejí pochopitelný.
25. Dle navrhovatele není z rozkladu zřejmé, v čem zadavatel spatřuje nepřezkoumatelnost a netransparentnost rozhodnutí Úřadu. Dále má navrhovatel za to, že se zadavatel nyní ex post pokouší nacházet nové argumenty, aby obhájil svůj předešlý nesprávný postup, což dle navrhovatele není možné.
26. S ohledem na výše uvedené navrhovatel ve svém vyjádření navrhl, aby byl zadavatelem podaný rozklad v celém rozsahu zamítnut.

K rozsahu přezkumu v řízení o rozkladu

27. Rozklad zadavatele směřoval pouze do výroků II., III. a IV. napadeného rozhodnutí a jeho výrok I. nebyl rozkladem napaden. Dle § 82 odst. 3 správního řádu, podle kterého v případě, že odvolání směřuje jen proti některému výroku rozhodnutí nebo proti vedlejšímu ustanovení výroku, které netvoří nedílný celek s ostatními, pokud tím nemůže být způsobena újma některému z účastníků, nabývá zbytek výrokové části právní moci, umožňuje-li to povaha věci. Uvedené ustanovení se dle § 152 odst. 5 správního řádu použije i na řízení o rozkladu, nevylučuje-li to povaha věci.
28. Ve výroku I. Úřad rozhodl, že návrh navrhovatele v části směřující proti oprávněnosti vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení na veřejnou zakázku z důvodu neprokázání splnění technického kvalifikačního předpokladu stanoveného v čl. 3.7.1., bodu

10, písm. a) kvalifikační dokumentace prostřednictvím dokladů Ing. Martina Langa se zamítá, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření. Ve výroku II. Úřad rozhodl, že zadavatel nedodržel v zadávacím řízení na veřejnou zakázku postup stanovený v § 60 odst. 1 zákona v návaznosti na § 6 odst. 1 zákona, tím, že vyloučil navrhovatele z účasti v zadávacím řízení, přičemž v oznámení rozhodnutí o vyloučení uvedl vnitřně rozporné informace a postup zadavatele v souvislosti s vyloučením navrhovatele označil za netransparentní. Jako opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele uvedeného ve výroku II. napadeného rozhodnutí Úřad zrušil výrokem III. úkon zadavatele spočívající ve vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení a všechny následné úkony učiněné v zadávacím řízení na veřejnou zakázku. Výrokem IV. Úřad uložil zadavateli uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč.

29. Vzhledem k tomu, že Úřad výše specifikovanou část návrhu navrhovatele vyjmul a rozhodl o ní samostatným výrokem tak, že se návrh v dané části zamítá, zatímco jinou jeho část posuzoval zvlášť a v ní obsaženým argumentům přisvědčil, na což se následně navazuje výrok III. a IV. napadeného rozhodnutí, je zřejmé, že výrok I. napadeného rozhodnutí stojí samostatně. Jinými slovy řečeno, výrok I. není závislý na výroku II. až IV. napadeného rozhodnutí a z tohoto pohledu s nimi tak netvoří nedílný celek, o kterém by nebylo možno separátně rozhodovat. Naplněna je i další podmínka § 82 odst. 3 správního řádu neboť tím, že rozkladem nenapadený výrok rozhodnutí nabude samostatně právní moci, nemůže vzniknout újma některému z účastníků správního řízení, když zadavatel svým rozkladem výslovně napadl pouze výrok II., III. a IV. napadeného rozhodnutí a navrhovatel rozklad co do výroku I. nepodal.
30. Na základě uvedeného konstatuji, že napadené rozhodnutí, které bylo zadavateli i navrhovateli doručeno dne 17. 7. 2017, co do výroku I. nebylo v zákonné lhůtě napadeno rozkladem. Za splnění podmínek stanovených v § 82 odst. 3 správního řádu tedy výrok I. napadeného rozhodnutí nabyl dne 2. 8. 2017 samostatně právní moci a přezkum napadeného rozhodnutí v rámci řízení o rozkladu je tedy v této části vyloučen.

Stanovisko předsedy Úřadu

31. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a dále správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
32. Úřad postupoval správně a v souladu se zákonem, když v napadeném rozhodnutí rozhodl tak, jak bylo uvedeno v jeho výrocích II. až IV.
33. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k zamítnutí rozkladu a potvrzení výroků II., III. a IV. napadeného rozhodnutí.

VI. K námitkám rozkladu

34. Nejprve považuji za nutné uvést, že základní otázkou, na kterou se Úřad v napadeném rozhodnutí zaměřil, bylo, zda úkon zadavatele spočívající ve vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení na veřejnou zakázku je zatížen vadou nepřezkoumatelnosti. Úřad tedy v napadeném rozhodnutí nezkoumal, zda předmětný doklad Ing. Vladimíra Vereše předložený navrhovatelem byl způsobilý prokázat splnění zadavatelem nastavených technických kvalifikačních předpokladů, neboť primárně bylo nutno vyřešit, zda argumentace zadavatele obsažená v rozhodnutí o vyloučení je dostatečně jednoznačná a přezkoumatelná a zda tedy jeho postup naplňoval zásadu transparentnosti.
35. První námitka v rozkladu směřuje k tvrzení Úřadu napadajícímu nesrozumitelnost rozhodnutí o vyloučení spočívající ve formulaci důvodů vyloučení navrhovatele. Konkrétně se jednalo o důvod, že navrhovatel nepředložil Oprávnění MD ani doklad prokazující autorizaci v oboru dopravní stavby. K tomu zadavatel v rozkladu uvedl, že se jednalo o zcela zřejmou chybu v psaní, která vznikla z důvodu přípravy více rozhodnutí o vyloučení na veřejnou zakázku. Zadavatel tak v rámci rozkladu rozporoval, že by administrativní pochybení v podobě uvedení odlišného oboru autorizace v rozhodnutí o vyloučení mohlo způsobit nepřezkoumatelnost rozhodnutí o vyloučení z důvodu jeho vnitřní rozpornosti.
36. Zde považuji za nutné zkonstatovat, že zadavatel v odůvodnění rozhodnutí o vyloučení několikrát na straně 2 a 3 uvedl, že předmětný doklad předložený navrhovatelem nemohl být uznán jako rovnocenný zahraniční doklad, neboť se nejedná o autorizaci v oboru stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství vydanou v souladu s autorizačním zákonem. K tomuto tvrzení zadavatele je třeba uvést, že čl. 3.7.1. bod 10 písm. a) kvalifikační dokumentace skutečně požadoval předložení dokladů prokazujících autorizaci v oboru stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství anebo Oprávnění MD (viz bod 5 tohoto rozhodnutí). Pokud by se tedy rozhodnutí o vyloučení opíralo pouze o tento důvod vyloučení navrhovatele a bylo náležitě odůvodněno (což bude posouzeno dále), jistě by nebylo nutné uvažovat o jeho nesrozumitelnosti či nejasnosti.
37. Na straně 4 rozhodnutí o vyloučení však zadavatel uvedl následující: *„Zájemce tedy nesplnil požadavky zadavatele (...), když k tomuto technickému kvalifikačnímu předpokladu nedoložil u osoby Ing. Vladimíra Vereše (...) Oprávnění MD stupeň II skupinu odbornosti trubní vedení ani autorizaci v oboru dopravní stavby“*. Jak z výše uvedeného vyplývá, na straně 4 rozhodnutí o vyloučení se objevuje další důvod pro vyloučení navrhovatele, a to nedoložení oprávnění MD, případně dokladů prokazujících splnění autorizace v oboru dopravní stavby. Zde je však nutné podotknout, že tento požadavek nebyl v kvalifikační dokumentaci zadavatelem, na rozdíl od požadavku uvedeného v bodě 35 odůvodnění tohoto rozhodnutí, vymezen.
38. Co se týká nepřezkoumatelnosti rozhodnutí o vyloučení, ta může být obecně zapříčiněna dvěma způsoby. Jednak může být nepřezkoumatelnost rozhodnutí o vyloučení způsobena nedostatkem uvedení zákonných důvodů, z nichž takové rozhodnutí vychází, a jednak může být nepřezkoumatelnost rozhodnutí o vyloučení vyvolána nesrozumitelností těchto důvodů. Výše uvedené pak vyplývá i z komentářové literatury vztahující se k § 60 zákona, která uvádí, že *„[v]řejný zadavatel je povinen bezodkladně písemně oznámit dodavateli jeho vyloučení v důsledku neprokázání splnění kvalifikace s podrobným uvedením důvodů svého rozhodnutí*.

Závěry tohoto rozhodnutí musí být jasné, konkrétní, srozumitelné a v souladu se zákonem tak, aby byly přezkoumatelné. (viz PODEŠVA, Vilém a kol., *Zákon o veřejných zakázkách: komentář*. 2. vyd. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2011, zdroj: ASPI)

39. S ohledem na to, že zadavatel ve svých požadavcích na prokázání technických kvalifikačních předpokladů neuvedl (jak již bylo řečeno v bodě 37 odůvodnění tohoto rozhodnutí) nutnost předložení dokladu prokazujícího autorizaci v oboru dopravní stavby či jeho nahrazení Oprávněním MD, mám za to, že tento důvod pro vyloučení navrhovatele byl v rozhodnutí o vyloučení uveden zcela zmatečně. Zároveň také podotýkám, že uvedení dvou důvodů vyloučení navrhovatele způsobilo také vadu nesrozumitelnosti v podobě vnitřní rozpornosti rozhodnutí o vyloučení, a to zejména proto, že vznikl rozpor v tom, jakou autorizaci mělo předložení předmětného dokladu skutečně prokazovat.
40. Mimo jiné právě výše uvedená vnitřní rozpornost a zmatečnost důvodů pro vyloučení navrhovatele zapříčinila nepřezkoumatelnost rozhodnutí o vyloučení. Tuto vadu není možné s ohledem na důležitost obsahu rozhodnutí o vyloučení z hlediska možnosti obrany práv navrhovatele zhojit pouhým konstatováním, že šlo pouze o chybu v psaní, která nemá vliv na jeho přezkoumatelnost. Uvedení odlišných důvodů vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení na veřejnou zakázku, když navíc jeden z nich nemá oporu v požadavcích uvedených v zadávací dokumentaci, tedy způsobilo nesrozumitelnost, zmatečnost a vnitřní rozpornost celého rozhodnutí o vyloučení.
41. Nad rámec uvedeného na tomto místě dále doplňuji, že se v daném případě dle mého názoru nejednalo o „zřejmou chybu v psaní“, jak ji nazval zadavatel, neboť i přes možnou „nepozornost“ zadavatele při přípravě vícera rozhodnutí o vyloučení uchazečů o veřejnou zakázku nebyla předmětná chyba na první pohled zřejmá natolik, že by za pouhou chybu v psaní mohla být a priori považována. Jinými slovy, nejasnost sdělení uvedeného v rozhodnutí o vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení dosahuje takové intenzity, že může působit na své adresáty matoucím dojmem, tedy nejedná se o „*nejasnost již na první pohled zřejmou, lehce popsateľnou a zároveň vysoce pravděpodobně lehce vysvětliteľnou*“, jak zřejmou chybu v psaní charakterizoval například Krajský soud v Brně v rozsudku č. j. 62 Af 50/2010-104 ze dne 6. 10. 2011. S ohledem na výše uvedené tedy tuto námitku zadavatele neshledávám důvodnou.
42. Jak již bylo naznačeno výše, vnitřní rozpornost a zmatečnost důvodů uvedených v rozhodnutí o vyloučení není však jedinou příčinou pro konstatování nepřezkoumatelnosti rozhodnutí o vyloučení. Tím druhým argumentem, o který se ostatně opírá i napadené rozhodnutí je nedostatečné zdůvodnění úvah, které vedly zadavatele k vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení na veřejnou zakázku.
43. Další námitkou v rozkladu se zadavatel snaží vysvětlit a zároveň obhájit důvod uvedený v rozhodnutí o vyloučení, tedy že předmětný doklad Ing. Vereše nemohl být uznán jakožto rovnocenný zahraniční doklad, neboť autorizace pro výkon stavebního dozoru vydaná Slovenskou komorou stavebních inženýrů (dále jen „SKSI“) neodpovídá autorizaci dle autorizačního zákona. K tvrzení zadavatele, že autorizace dle autorizačního zákona opravňuje držitele mimo jiné a zejména k výkonu projektových prací, přičemž musí i zahraniční doklad, který má autorizaci dle autorizačního zákona nahradit, opravňovat držitele k výkonu projektových prací, uvádím následující.

44. Výše uvedené tvrzení zadavatele shrnulo veškerou argumentaci, která odůvodňovala vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení. Žádné podrobnější informace, kromě toho, že autorizace vydaná SKSI neodpovídá autorizaci dle autorizačního zákona, neboť neopravňuje držitele zahraničního dokladu k výkonu projektových prací, nejsou v rozhodnutí o vyloučení uvedeny. K tomu považuji za nutné zmínit, že odůvodnění rozhodnutí o vyloučení je z hlediska svého obsahu zcela nedostatečné až abstraktní, když neprokazuje, z čeho vyplývá, že autorizace dle autorizačního zákona opravňuje držitele k výkonu projektových prací, ani z čeho vyplývá, že u předmětného dokladu doloženého navrhovatelem tomu tak není. Zároveň zadavatel v rozhodnutí o vyloučení dostatečně nevysvětluje, proč je nutné pro úspěšné splnění veřejné zakázky prokázat autorizaci pro výkon projektových prací. Odůvodnění rozhodnutí o vyloučení navrhovatele má přitom jasně a přesvědčivě uvádět konkrétní důvody pro vyloučení zájemce, včetně úvah, které zadavatele (případně hodnotící komisi) vedly k závěru svědčícímu pro vyloučení zájemce. Pokud zadavatel pouze stroze uvedl důvod vyloučení bez dalšího bližšího upřesnění skutečností, které ho k takovému závěru vedly, je třeba rozhodnutí zadavatele označit za nepřezkoumatelné z důvodu absentujícího řádného odůvodnění.
45. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí o vyloučení neobsahuje zdůvodnění úvah, které vedly zadavatele k vyloučení zájemce pro nesplnění technických kvalifikačních předpokladů, vykazuje toto rozhodnutí zadavatele znaky netransparentnosti. K tomu jen připomínám, že zásada transparentnosti je řazena k nejvýznamnějším zásadám, o něž se opírá právní úprava zákona, a proto je nezbytné brát důraz na její dodržování v jakékoli fázi zadávacího řízení.
46. Dále je třeba podotknout, že co se týká splnění kvalifikace, tu zahraniční dodavatelé obecně dle § 51 odst. 7 zákona prokazují doklady vydanými podle právního řádu platného v zemi jejich sídla, místa podnikání nebo bydliště, a to v případě, že to nevyplývá ze zvláštního právního předpisu jinak. V nyní projednávaném případě však je tímto zvláštním právním předpisem právě zákon o autorizaci. Nelze tedy říci, že by pro prokázání splnění požadavku na kvalifikaci pomocí zahraničního dokladu postačovalo pouhé zadavatelovo porovnání s dokladem tuzemským, případně porovnání právní úpravy zahraniční a tuzemské. Proces uznávání odborné kvalifikace autorizovaných inženýrů ze zahraničí upravuje, jak již bylo řečeno, autorizační zákon, přičemž se touto problematikou v minulosti zabýval také Úřad, a to konkrétně v rozhodnutí č. j. ÚOHS-S229/2012/VZ-3516/2013/512/MVy ze dne 25. 2. 2013. Úřad se v tomto rozhodnutí opíral nejen o znění autorizačního zákona, nýbrž také o znění směrnic České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě (dále jen „ČKAIT“), když konstatoval následující: *„ČKAIT jako odborná instituce zabývající se posuzováním žádostí osob hostujících je jediným oprávněným orgánem k hodnocení toho, zda osoba hostující splňuje všechny předpoklady k vydání osvědčení o autorizaci a zápisu do seznamu registrovaných osob hostujících, či nikoliv. Vybranému uchazeči (ani zadavateli) nepřísluší, aby na základě předložených dokumentů zaměstnanců svého zahraničního subdodavatele usuzoval, zda by těmto zaměstnancům bylo ČKAIT vydáno osvědčení o autorizaci (jak správně namítá také navrhovatel v bodě 83 odůvodnění tohoto rozhodnutí), či nikoliv. Vybranému uchazeči tedy podle Úřadu nepřísluší nahrazovat funkci ČKAIT a posuzovat, zda zaměstnanci zahraničního subdodavatele předpoklady pro vydání osvědčení o autorizaci splňují nebo nespĺňují.“*

47. S ohledem na výše uvedené mám tedy v nyní projednávaném případě za to, že není v kompetenci zadavatele posuzovat, zda autorizace pro výkon stavebního dozoru vydaná SKSI odpovídá autorizaci vydané dle autorizačního zákona, neboť problematiku uznávání kvalifikace autorizovaných inženýrů podrobně upravuje právě autorizační zákon, přičemž je to ČKAIT, která působí jakožto uznávací orgán pro posuzování odborné kvalifikace a jiné způsobilosti pro výkon vybraných činností dle autorizačního zákona (viz § 30d autorizačního zákona).
48. Co se tedy týká uznávání kvalifikace inženýrů z členských států Evropské unie, kteří chtějí v České republice vykonávat některé vybrané činnosti ve výstavbě, musí zadavatel v rozhodnutí o vyloučení jasně uvést, z jakých důvodů nelze předložené doklady uznat za rovnocenné dle autorizačního zákona. Konkrétně v tomto případě by tedy bylo vhodné, aby zadavatel například uvedl, za splnění jakých podmínek by předmětný doklad považoval za rovnocenný k jím stanovenému technickému kvalifikačnímu požadavku, zároveň aby uvedl, z jakého právního předpisu tyto podmínky vyplývají a proč tedy předmětný doklad v daném případě nelze uznat, a to ve spojení s výše uvedeným, tedy že by k takovému posouzení byl oprávněn a nebránilo mu v tom výlučné oprávnění speciálního orgánu, příslušného k takovému posouzení, případně že by takový závěr učinil na základě rozhodnutí takového orgánu nebo naopak absence takového rozhodnutí.
49. Dále zadavatel v rozkladu uvádí, že požadavek, aby doklad, kterým se prokazuje splnění technického kvalifikačního předpokladu, resp. jeho zahraniční ekvivalent, opravňoval jeho držitele k výkonu projektových prací, nemá v daném případě souvislost s předmětem veřejné zakázky, nýbrž se samotným dokladem, prostřednictvím kterého se splnění příslušného požadavku prokazuje a zároveň s možností konkrétní zahraniční doklad považovat za rovnocenný doklad k autorizaci dle autorizačního zákona.
50. K této námitce považuji za nutné však uvést, že prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů má zadavateli zajistit, že vybraný dodavatel disponuje potřebnou technickou kapacitou k plnění veřejné zakázky. Nutně tedy musí být požadavky zadavatele na prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů navázány na předmět plnění veřejné zakázky. Tyto zároveň musí být vymezeny ve vztahu k předmětu veřejné zakázky přiměřeně, neboť pokud by tomu tak nebylo, a nastavení technických kvalifikačních předpokladů by bylo co do požadované úrovně technické způsobilosti zjevně nepřiměřené ve vztahu k velikosti, složitosti a technické náročnosti konkrétní veřejné zakázky, jednalo by se o pochybení zadavatele, které by mohlo vést k diskriminaci jednotlivých uchazečů. Pokud by skutečně měl být důvodem požadavku na prokázání výkonu projektových prací fakt, že jedině tak by mohl být předložený doklad uznán rovnocenným požadované autorizaci dle českého práva, pak platí výše uvedené, tedy že není zřejmé, zda tuto skutečnost posoudil zadavatel sám a na základě jakého oprávnění (z jakého právního předpisu mu takové oprávnění vyplývá), či zda vycházel z vyjádření osoby k takovému posouzení oprávněné. To z rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele nevyplývá.
51. Vzhledem k tomu, že zadavatel v rozhodnutí o vyloučení jako důvod pro vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení na veřejnou zakázku uvedl, že předmětný doklad neopravňuje jeho držitele k výkonu projektových prací, ačkoliv výkon projektových prací prokazatelně není součástí předmětu plnění veřejné zakázky, je třeba výše uvedenou argumentaci zadavatele také označit jako porušující zásadu transparentnosti. Není totiž

zřejmé, z jakého důvodu je nezbytné, aby navrhovatelem předkládaný rovnocenný zahraniční doklad musel jeho držitele opravňovat k výkonu projektových prací, když ze zadávací dokumentace ani z vyjádření zadavatele nevyplývá, že by tato činnost byla součástí předmětu veřejné zakázky.

52. Nutno dodat, že účelem výše uvedeného odůvodnění nebylo zjištění, zda předmětný doklad Ing. Vereše byl či nebyl způsobilý prokázat splnění zadavatelem nastavených technických kvalifikačních předpokladů, nýbrž pouze zkonstatovat, že úkon zadavatele spočívající ve vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení na veřejnou zakázku je zatížen vadou nepřezkoumatelnosti.
53. Závěrem tohoto odůvodnění považuji za vhodné posoudit správnost uložení nápravného opatření ve smyslu § 118 odst. 1 zákona a zároveň správnost rozhodnutí o povinnosti uhradit náklady řízení ve smyslu § 119 zákona.
54. Z výše uvedeného je zřejmé, že zadavatel nedodržel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky, neboť rozhodnutí o vyloučení bylo stíženo vadou nepřezkoumatelnosti. Zároveň mohl tento postup zadavatele jednoznačně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a to s ohledem na skutečnost, že zadavatel navrhovatele vyloučil ze zadávacího řízení ve fázi před podáním nabídky, přičemž pokud by mohl navrhovatel podat nabídku, tato by v potenciální rovině následně mohla být vybrána jako nejvhodnější. K uzavření smlouvy na veřejnou zakázku také dosud nedošlo, a proto je možné konstatovat, že byly splněny podmínky pro zrušení rozhodnutí o vyloučení a všechny následné úkony učiněné v zadávacím řízení na veřejnou zakázku ve smyslu § 118 odst. 1 zákona.
55. Co se týká uložení povinnosti nahradit náklady řízení, tak i zde Úřad postupoval v souladu se zákonem, neboť s uložením nápravného opatření podle § 118 odst. 1 zákona je přímo ex lege Úřadu uloženo rozhodnout (v rámci jeho rozhodnutí) o povinnosti zadavatele uhradit náklady řízení. Závěrem podotýkám, že zadavatel netvrdil žádné důvody zvláštního zřetele hodné, na základě kterých by Úřad mohl od uložení povinnosti nahradit náklady řízení zcela nebo zčásti upustit v souladu s § 119 odst. 3 zákona.

VII. Závěr

56. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se správním řádem a zákonem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
57. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, jsem rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Ředitelství silnic a dálnic ČR, příspěvková organizace, Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha – Nusle
2. SAMSON PRAHA, spol. s r.o., Týnská 622/17, 110 00 Praha 1

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy